

**Toto je tretí príbeh Bobuly.
 Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!**

NA TRHU

- Bobuľa, Bobuľa, - šepkala stará mama, - vstávame!
 Dievčatko otvorilo jedno oko. V izbe bola ešte tma. „Asi sa mi niečo sníva,“ pomyslelo si a spalo ďalej.

- Slnko síce ešte nesvieti na bruško, ale už musíme ísť, - počula hovoriť starú mamu ďalej. Otvorila teda druhé oko a mrkla na starú mamu. Tá už bola oblečená. - Musíme sa ponáhľať.

Bobuľa z toho nerobila ťažkú hlavu. Keď musíte, tak musíte, pomyslela si a otočila sa na druhú stranu.

- Ta nechceš ísť na trh?

- Ale veď si povedala, že predtým ako pôjdeme na trh, budeme spinkať, - mrnčala ako rozospaté mačiatko.

- Veď sme už spinkali. Sú tri hodiny ráno. Pod', ukážeš nám, ako si v noci narástla, - zapojil sa starý otec.

Bobuľa razom vyskočila spod duchny a začala chodiť po izbe ako najvyšší človek na svete. Stará mama a starý otec sa nestíhali čudovať.

- No naozaj si narástla, - obdivne opakovali a kývali hlavami.

Na raňajky Bobuľa vypila celý hrnček mliečka. Pre istotu. Keby ešte bolo treba podrást'. Cez okno videla, ako starý otec nakladá zeleninu do auta. Do kufra a na zadné sedadlo. Debny s paradajkami postavil na strechu auta. Debny k autu silno priviazal, takže vyzeralo skôr ako obrovská rolka a nie ako auto.

- Noc má paradajkovú vôňu! - vykrikla Bobuľa, keď vyšla z domu.

Najviac ju zaujímalo, či má Mesiačik nočnú čiapku, keď spí. Keď ho zazrela, zistila, že má nielenže velikánsku nočnú čiapku, ale ešte aj veľa maličkých hviezdíček na nej.

- Brmolec je tam, - ukázal starý otec na oblohu, - a niektorí ho volajú Zornicka!

Ešte šťastie, že dievčatku neopadla hlava, keď ňou tak obracalo sprava-dol'ava a späť, lebo by to ani nebolo zvláštne.

Starý otec, stará mama a vnučka si sadli do auta a vyrazili. Bobuľa si všimla, že o tomto čase vtáčiky chrápu a vôbec nespievajú a ľudia sa asi tiež radšej obracajú pod paplónom, ako na ulici, lebo nikde nebolo ani nohy.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!
Poznámka môže byť:
pojmová mapa
tabuľka
kresba atď.

**Toto je tretí príbeh Bobuly.
 Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!**

Kým prišli do mesta, rozvidnelo sa. Na trhu povykľadali paradajky, papriku a reďkovky na špeciálny stôl, kde dostala zelenina nové meno – tovar. Ten stôl sa volal pult. Tovar sa ligotal a bol celý od rosy, ale to si Bobuľa všimla, až keď si náhodou sadla na reďkovky. Slnko sa pomaličky, ale isto štvieralo stále vyššie. Asi sa už aj jemu zunoval ranný chlad.

Domy sa pozobúdzali. Začali z nich prichádzať obdivovatelia guľatých paradajok, chrumkavej papriky, bielej aj červenej, reďkoviek s chvostíkmi a strapatých hláv šalátov. Prví kupujúci vyzerali ako oneskorení námesačníci. Mali také malé očká, ako krtko, keď omylom vykukne spod zeme. Bobuľa hneď vedela, že prišli na trh iba preto, aby si kúpili papriku. Alebo dve. A stonky im budú slúžiť ako oporné podopierky pod viečka. Neskôr už prichádzali kupujúci na ružovo vyspinkaní, ale zjavne ohromne hladní. Ved' prišli ešte pred raňajkami.

Stará mama uviazla Bobuli zásterku. Hnedú so žltými kvietkami, na ktorej boli tri veľké vrecká. Jedno na vrecúška, do ktorých dávali zeleninku, jedno na papierové peniaze a jedno na mince. Stará mama mala presne takú istú zásteru, ibaže väčšiu. Bobuľa si ešte vtisla na hlavu nový slamený klobúčik so širokou strieškou a černevou masťou. Prihlásila sa k paradajkám. Stala sa ich vodcom. Rozhodovala o ich osude. Kto pôjde a kto ostáva. Paradajky ani len nemrkli. Poslušne sa zaraďovali do vrecúšok. Na váhe stáli v pozore a vzorne pochodovali do tašiek hladných kupujúcich. Stará mama síce trochu dievčatku pomáhala, ale iba podkapitánkou. Kapitánka mala všetko pod kontrolu.

– Srvátka! – vykrikla zrazu Babuľa. Pri tomto mene sa jej obočie začalo samo od seba sťahovať k sebe, aby nakoniec vytvorilo uprostred čela vrásku výstrahy. Bobuľa a Srvátka sa od konca školského roka nevideli. Bobuľu to len a len tešilo.

– Ved' ty vyzeráš ako strašiak do maku! – vyhlásila z ničoho nič Srvátka a chytila sa za brucho, aby sa mohla z celej sily smiať. Zarazená kapitánka chvíľu nemohla vysloviť ani hlások. Takto urazit jej nádherný nový klobúčik, s ktorým už zažila také dobrodružstvá.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.

BOBUĽA

S16
T3
L2

Toto je tretí príbeh Bobuly.
 Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!

O novej zástere ani nehovoriac. Veď aj stará mama má takú. To všetko kvôli tebe, Srvátka, aby som ťa odstrašila! Lebo ty si aj tak nič nekúpiš a iba tu robíš nepekny tieň, – odvetila Bobuľa a otočila sa k paradajkám. Viac si Srvátku nevšímala. Príhoda so Srvátkou obchodný úspech z predaja ich tovaru našťastie neohrozila. Ako prvé sa minuli reďkovky a hneď po nich paradajky. Bobuľa mala teda voľno. Bez slova sa stiahla do auta, schúlila sa do kľbka ako ježko a o minútku už fučkala zo spánku.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!
 Poznámka môže byť:
 pojmová mapa
 tabuľka
 kresba atď.